

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Animnapu't Siyam

Paghihimay sa mga Hiblang Propetiko: Pag-unawa sa Simbolismo ng "Fortress" sa Daniel

Jeff Pippenger
2024-03-31

Pinag-uugnay ng ikasampung talata ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel ang panloob at panlabas na mensahe sa pamamagitan ng salitang “kuta.” Ang kaugnayang itinatag nito sa animnapu’t limang taong hula ni Isaias ay nagpapakilala sa “kuta” ng panlabas na hula bilang Rusya, at sa panloob na “kuta” ng templo na itinataas ni Cristo sa loob ng gayunding kasaysayan. Ang panlabas na kuta, na nasa talata tatlumpu’t isa at kinikilala bilang “santuwaryo ng kalakasan,” ay kumakatawan sa isang makalupang hari o kaharian. Ang panloob na kuta, o ang panloob na santuwaryo ng kalakasan, ay ang templo na itinataas ng Sugo ng Tipan sa loob ng apatnapu’t anim na taon.

Sa Kabanal-banalang Dako ng templong yaon (ang moog), nakaluklok ang Diyos sa makalangit na mga dako.

Sa aklat ni Daniel, may dalawang salitang Hebreo na kapuwa isinalin bilang “santuwaryo.” Ang isa ay “miqdash,” at ang isa naman ay “qodesh.” Ang “miqdash” ay maaaring kumatawan sa isang paganong santuwaryo, o sa santuwaryo ng Diyos, o maging sa isang tanggulan. Ang “qodesh” ay ginagamit lamang sa Biblia upang kumatawan sa santuwaryo ng Diyos. Ang “santuwaryo” (miqdash) ng kalakasan (kuta), sa talatang tatlumpu’t isa ng Daniel kabanata labing-isa, ay isinalin bilang “santuwaryo ng kalakasan,” at ang salitang Hebreo na isinalin doon bilang santuwaryo ay “miqdash,” na kumakatawan sa Lungsod ng Roma, na siyang sagisag ng kalakasang Romano sa kasaysayan kapuwa ng paganong Roma at ng kapapahang Roma. Ginamit ni Daniel ang dalawang salitang Hebreong ito sa isang lubhang maingat na paraan. Sa mga talatang siyang pangunahing haligi ng Adventismo, masusumpungan natin ang salitang “santuwaryo.”

Nang magkagayo’y narinig ko ang isang banal na nagsasalita, at ang isa pang banal ay nagsabi sa banal na yaong nagsasalita, Hanggang kailan ang pangitain tungkol sa palaging handog, at sa pagsalangsang ng pagkatiwangwang, na kapuwa ang santuario at ang hukbo ay ibinibigay upang yurakan? At sinabi niya sa akin, Hanggang sa dalawang libo at tatlong daang araw; kung magkagayo’y malilinis ang santuario. Daniel 8:13, 14.

Ang salitang Hebreo na isinalin bilang "ang santuwaryo," sa kapuwa talata ay "qodesh," at ito'y ginagamit lamang upang tumukoy sa santuwaryo ng Diyos. Sa talatang labing-isa, na tumutukoy sa paganong Roma, at partikular sa templong Pantheon sa Lungsod ng Roma, matatagpuan natin ang salitang "santuwaryo," ngunit sa nasabing talata ang salitang Hebreo ay "miqdash."

Oo, ipinagdakila niya ang kaniyang sarili maging hanggang sa Prinsipe ng hukbo, at sa pamamagitan niya ay inalis ang palaging handog, at ang dako ng kaniyang santuwaryo ay ibinagsak. Daniel 8:11.

Ang "santuwaryo ng kalakasan" sa Daniel labing-isa, talatang tatlumpu't isa, ay ang salitang Hebreo na "miqdash," at ito'y lumilitaw na may ugnayan sa salitang Hebreo na isinalin bilang "moog" sa mga talatang pito at sampu ng kabanata labing-isa. Sa talatang pito, ang hari ng timog ay tuwirang pumasok sa lungsod ng Roma at binihag ang hari ng hilaga, sapagkat pumasok siya sa kaniyang moog; ngunit sa talatang sampu, ang hari ng hilaga ay umahon lamang "hanggang sa" "moog," sapagkat huminto siya sa hangganan sa pagitan ng kaniyang kaharian at ng Ehipto. Ang hangganan ng Raphia ang siyang tatalakayin ng kasunod na talata. Ang "santuwaryo ng kalakasan" sa talatang tatlumpu't isa ay ang "miqdash," ng "moog."

Ang labanan sa hangganan sa Raphia ay nagsisilbing tipo ng labanan sa hangganan sa Ukraina. Ang kasaysayang propetiko na iyon ay nakikilala sa pamamagitan ng pag-unawa na ang "ulo" ay ang kaharian o ang hari; ito ang kuta ng kaniyang lakas; ngunit ang propesiya ay tumutukoy sa isang panloob at isang panlabas na katotohanan. Ang "santuwaryo ng lakas" para sa panlabas na linya ay kinakatawan ng santuwaryong "miqdash", at ang santuwaryo ng lakas para sa panloob na linya ay kinakatawan ng santuwaryong "qodesh".

Ang 1844 hanggang 1863 ay kumakatawan sa isang linya ng kasaysayang propetiko na naglalarawan ng pagsaselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang dalawang libo't limang daan at dalawampung taon ng pagpapangalat laban sa hilagang kaharian ay nagtapos noong 1798, at ang gayunding dalawang libo't limang daan at dalawampung taóng linya laban sa katimugang kaharian ay nagtapos noong 1844. Ang dalawang linyang iyon ay kumakatawan sa mababang kalikasan ng sangkatauhan at sa mas mataas na kalikasan nito. Ang mababang kalikasan, na kinakatawan ng hilagang kaharian, ay ang katawan, at ang mas mataas na kalikasan ay ang ulo. Ang ulo ang kabisera ng kaharian, at ito ang hari. Para sa ilustrasyong ito, pinili ni Kristo ang Juda, ang katimugang kaharian, upang ilagak ang Kaniyang pangalan, at ang kabiserang lungsod ay Jerusalem. Sa Jerusalem matatagpuan ang tunay na santuwaryo ng kalakasan, at sa santuwaryong iyon ay may silid-trono para sa hari, na siyang ulo.

Ang "pitong panahon" ng Levitico 26 ang pangwakas na tatak na katotohanan noong 1856, na nilayong magbigay-kapangyarihan sa isang watawat upang tapusin ang gawain. Mula 1844 hanggang 1863, nilayon ni Cristo na pagsamahin ang Kaniyang pagka-Diyos at ang sangkatauhan magpakailanman, ngunit naghimagsik ang sangkatauhan.

Hindi Niya nagawang baguhin noon ang mababang kalikasan ng tao, sapagkat iyon ay magaganap sa Kaniyang ikalawang pagparito. Pagkatapos ay babaguhin Niya ang nakatataas na kalikasan ng tao ayon sa Kaniyang wangis, sa pamamagitan ng pagsasama ng ulo ng sangkatauhan sa ulo ng Pagka-Diyos. Ang ulo ang siyang kabisera ng kaharian. Ang ulo ang hari, at kapag isinagawa ni Cristo ang pagbabagong-anyo ng Pagka-Diyos na nakikiisa sa pagkatao, pinagbubuklod Niya ang ulo ng kapuwa sangkatauhan at Pagka-Diyos sa santuwaryo sa Jerusalem sa Kabanal-banalan, kung saan si Cristo ay nakaupo kasama ng Kaniyang Ama.

Sa sinumang magtagumpay ay ipagkakaloob kong umupong kasama ko sa aking luklukan, kung paanong ako man ay nagtagumpay at nakaluklok na kasama ng aking Ama sa kaniyang luklukan. Ang may pakinig ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Apocalipsis 3:21, 22.

Ipinangangako ni Cristo na yaong mga (taga-Laodicea), na magtagumpay gaya ng pagtagumpay Niya (at maging mga taga-Filadelfia), ay uupo na kasama Niya sa mga dakong makalangit.

Na kaniyang isinagawa kay Cristo, nang kaniyang binuhay siya mula sa mga patay, at iniluklok niya siya sa kaniyang sariling kanan sa mga makalangit na dako, ... At tayo'y ibinangon niya na magkakasama, at pinaupo niya tayong magkakasama sa mga makalangit na dako kay Cristo Jesus. Efeso 1:20, 2:6.

Ang pagdurugtong ng dalawang patpat ni Ezekiel (pagkatao sa Kabanalan) ay isinasakatuparan sa santuwaryo ng kalakasan ng Diyos (qodesh), sa mismong panahong ang moog ng kalakasan (miqdash) ay kinikilala bilang susi ng propesiya na nag-uugnay sa kapuwa panloob at panlabas na mga linya ng hula na ipinaunawa ni Gabriel kay Daniel tungkol sa mangyayari sa bayan ng Diyos sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ninanais ni Cristo na maisakatuparan ang gawaing ito sa kasaysayang Millerita, ngunit ang gawaing iyon ay nahadlangan ng paghihimagsik noong 1863; gayunman, ang kasaysayan mula 1844 hanggang 1863 ay nananatili pa ring isang linya na naglalarawan ng sinubok na gawaing iyon.

Ang ikasampung talata ng ikalabing-isang kabanata ng aklat ni Daniel ay naglalaman ng susi sa pag-unawa sa mensaheng panloob at panlabas ng mga talatang labing-isa hanggang labinlima, na dumating sa ating kasaysayang propetiko noong 2014. Tinutukoy ng talatang sampu ang 1989, na siyang panahon ng wakas sa kilusang reporma ng isang daan at apat na pu't apat na libo, ngunit taglay din nito ang susi na nagpapahintulot na kilalanin ang 2014 bilang isang panandang-daan sa kasaysayan ng pagseselyo.

Noong Oktubre 22, 1844, ang Sugo ng Tipan ay biglang dumating sa templong Kaniyang itinindig. Ang palatandaang iyon ay sumasagisag sa Setyembre 11, 2001, nang muling dumating ang ikatlong anghel, at muling nagsimulang tumunog ang ikapitong trumpeta. Kung magkagayon, ang kasaysayan ng 1840 hanggang 1844 ay dapat ding maulit, sapagkat ang anghel na bumaba noong Agosto 11, 1840 ay walang iba kundi si Jesu-Cristo, at ang Kaniyang gawain ay tanglawan ang lupa ng Kaniyang kaluwalhatian.

Ang 1840 hanggang 1844 ay kumakatawan din sa panahon mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo, gaya rin ng 1844 hanggang 1863 na kumakatawan sa panahon mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo. Iniuugnay ni Sister White ang kasaysayan ng 1844 sa kasaysayan ng krus, at ang krus ay kumakatawan sa paghahati ng dalawang kasaysayan na tig-tatlo at kalahating taon, na kapwa magkatugma sa isa't isa. Itinatag ng krus na ang naunang kasaysayan na nagsimula noong 1840 at nagtapos noong 1844, at ang kasunod na kasaysayan hanggang 1863 ay dalawang magkatulad na kasaysayan, na kapwa kumakatawan sa panahon ng pagtatatak.

Ang unang linya mula 1840 hanggang 1844 ay kumakatawan sa pagtatagumpay ng mga Adventista ng Filadelfia, at ang isa pang linya mula 1844 hanggang 1863 ay kumakatawan sa kabiguan ng mga Adventista ng Laodicea. Ang dalawang uring ito ay kinakatawan sa Daniel kabanata sampu, sapagkat si Daniel, na kumakatawan sa mga matatalinong dalaga na nagtagumpay sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ay nakita ang pangitain, ngunit ang mga kasama niya ay nagsitakas mula sa pangitain.

At sa ika-dalawampu't apat na araw ng unang buwan, samantalang ako'y nasa tabi ng malaking ilog, na siyang Hiddekel; Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata at tumingin, at, narito, may isang lalaking nakadamit ng lino, na ang kaniyang baywang ay nabibigkisan ng dalisay na ginto ng Uphaz: ang kaniyang katawan ay gaya ng batong berilo, at ang kaniyang mukha ay gaya ng anyo ng kidlat, at ang kaniyang mga mata ay gaya ng mga ilawan ng apoy, at ang kaniyang mga bisig at ang kaniyang mga paa, sa kulay, ay tulad sa kinintab na tanso, at ang tinig ng kaniyang mga salita ay gaya ng tinig ng karamihan. At akong si Daniel lamang ang nakakita sa pangitain: sapagkat ang mga lalaking kasama ko ay hindi nakakita ng pangitain; ngunit isang malaking pangingin ang dumating sa kanila, anupat nagsipagtakas sila upang magkubli. Daniel 10:4-7.

Sa ikapitong kabanata ng Daniel, pagkaraang makita ni Daniel ang pangitain tungkol sa mga maninilang hayop, dumating si Gabriel upang ipaliwanag ang pangitain.

Ako, si Daniel, ay namighati sa aking espiritu sa gitna ng aking katawan, at ang mga pangitain sa aking ulo ay bumagabag sa akin. Lumapit ako sa isa sa mga nakatayo roon, at itinanong ko sa kaniya ang katotohanan tungkol sa lahat ng ito. Kaya't sinabi niya sa akin, at ipinabatid niya sa akin ang pakahulugan ng mga bagay. Daniel 7:15, 16.

Sa ikawalong kabanata ng Daniel, matapos makita ni Daniel ang pangitain hinggil sa mga hayop ng santuwaryo, dumating si Gabriel upang ipaliwanag ang pangitain.

At nangyari, nang ako, ako si Daniel, ay nakakita ng pangitain at hinanap ko ang kahulugan, narito, may tumayo sa harap ko na gaya ng anyo ng isang lalaki. At ako'y nakarinig ng tinig ng isang lalaki sa pagitan ng mga pampang ng Ulai, na tumawag at nagsabi, Gabriel, ipaunawa mo sa taong ito ang pangitain. Daniel 8:15, 16.

Sa ikasiyam na kabanata ng Daniel, matapos maunawaan ni Daniel ang bilang ng mga taon na itinukoy ni Jeremias at ipinahayag sa mga sinulat ni Moises bilang kapwa sumpa at panunumpa ng Diyos, dumating si Gabriel upang ipaliwanag ang pangitain.

At samantalang ako'y nagsasalita, at nananalangin, at ipinagtatapat ang aking kasalanan at ang kasalanan ng aking bayang Israel, at inihaharap ang aking pagsusumamo sa harap ng Panginoon kong Diyos alang-alang sa banal na bundok ng aking Diyos; Oo, samantalang ako'y nagsasalita sa panalangin, ang lalaking si Gabriel, na aking nakita sa pangitain sa pasimula, na pinadalang lumipad nang mabilis, ay humipo sa akin bandang oras ng handog sa hapon. At ipinatalastas niya sa akin, at nakipag-usap sa akin, at nagsabi, O Daniel, ngayo'y lumabas ako upang bigyan ka ng katalinuhan at pagkaunawa. Daniel 9:20-22.

Kaya, sa patotoo ng tatlong saksi, pawang mula sa aklat ni Daniel, nang sabihin ni Gabriel kay Daniel, sa ikasampung kabanata, na siya'y naparito upang ipaunawa kay Daniel kung ano ang daratnan ng bayan ng Diyos sa mga huling araw, si Gabriel ay binibigyang-kahulugan ang pambabaeng 'marah,' na pasanhing pangitain na nakita ni Daniel at tinakasan ng kabilang uri.

Ngayon ay naparito ako upang ipaunawa sa iyo ang sasapit sa iyong bayan sa mga huling araw; sapagka't ang pangitain ay ukol pa sa maraming araw. Daniel 10:14.

Ang pangitain na nakita ni Daniel na nagbunga ng pagkakabukod ng mga mananampalataya ay ang pangitain ng pagpapakita ni Cristo, ang pangitain ng dalawang libo't tatlong daang taon; ngunit ito ay ang pambabaeng anyo ng pangitaing iyon. Ang pagkaunawa sa pangitain ng biglaang pagpapakita ni Cristo bilang Sugo ng Tipan ang nagbago kay Daniel (at yaong mga kinakatawan ni Daniel), upang maging ayon sa wangis ni Cristo. Ang "nangyayari sa bayan ng Diyos sa mga huling araw" ay kinakatawan ng kasaysayan ng mga Millerita mula 1840 hanggang 1844, at gayundin ng mga Millerita mula 1844 hanggang 1863. Isang uri ay tumatakas mula sa pangitain sa paghihimagsik, at ang isa pang uri ay sumusunod kay Cristo sa pamamagitan ng pananampalataya papasok sa Kabanal-banalang Dako, upang maupong kasama Niya sa mga kalangitang dako.

Gayunman, kapag binibigyang-kahulugan ni Gabriel ang pangitain kung saan ang bayan ng Diyos sa mga huling araw ay nababago ayon sa larawan ni Cristo, inilalatag niya ang panlabas na kasaysayan ng sanlibutan. Ang pangitain ni Daniel tungkol kay Cristo ay binigyang-kahulugan ni Gabriel bilang panlabas na kasaysayan ng panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Kapag naabot, ayon sa pagpapakahulugan ni Gabriel, ang kasaysayan ng Setyembre 11, 2001, ang kasaysayang binibigyang-diin bilang nauuna sa batas ng Linggo sa talatang labing-anim, ay makikilala lamang sa pamamagitan ng susi ng pag-unawa na kinakatawan bilang "kuta" sa talatang sampu. Noong Setyembre 11, 2001, ang epekto ng bawat pangitain ay nagsimulang mahayag na parang mga gulong sa loob ng mga gulong.

At ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, ano ang kawikaan na iyan na mayroon kayo sa lupain ng Israel, na nagsasabi, Humahaba ang mga araw, at nabibigo ang bawat pangitain? Kaya sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Aking patitigilin ang kawikaang ito, at hindi na nila ito gagamitin bilang kawikaan sa Israel; kundi sabihin mo sa kanila, Malapit na ang mga araw, at ang kaganapan ng bawat pangitain. Sapagkat wala nang magkakaroon ng walang kabuluhang pangitain ni mapanlinlang na panghuhula sa loob ng sambahayan ni Israel. Sapagkat ako ang Panginoon: ako'y magsasalita, at ang salitang aking sasalitain ay mangyayari; hindi na ito ipagpapaliban: sapagkat sa inyong mga araw, O mapaghimagsik na sambahayan, aking sasalitain ang salita, at aking isasagawa ito, sabi ng Panginoong Diyos. Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Anak ng tao, narito, sinasabi ng sambahayan ni Israel, Ang pangitaing kanyang nakikita ay ukol pa sa maraming araw na darating, at siya'y naghuhula tungkol sa mga panahong malayo pa. Kaya sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Wala na ni isa man sa aking mga salita ang ipagpapaliban pa, kundi ang salitang aking sinalita ay gagawin, sabi ng Panginoong Diyos. Ezekiel 12:21-28.

Sa lahat ng mga makahulang gulong na umiikot sa loob ng iba pang makahulang gulong sa kasaysayang iyon, may isang gulong na ipinabatid ng inspirasyon sa mga mag-aaral ng propesiya sa mga huling araw na siya mismong gulong na, sa pamamagitan nito, pagpapasyahan ang kanilang walang-hanggang kapalaran. Tuntunin sa tuntunin, ang gulong na iyon ay dapat ding siyang pangitaing nakita ni Daniel na nagbago sa kanya ayon sa wangis ni Cristo, sapagkat iyon ang pangitaing tumutukoy sa sasapitin ng bayan ng Diyos sa mga huling araw.

Malinaw na ipinakita sa akin ng Panginoon na ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang panahon ng probasyon; sapagkat ito ang magiging dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kahihinatnan. Ang iyong paninindigan ay isang samu't saring pagsasalungatan, kaya iilan lamang ang malilinlang.

Sa Apocalipsis 13 ay maliwanag na inilalahad ang paksang ito; [Apocalipsis 13:11-17, sinipi].

Ito ang pagsubok na dapat pagdaanan ng bayan ng Diyos bago sila matatakan. Lahat ng nagpatunay ng kanilang katapatan sa Diyos sa pamamagitan ng pag-iingat sa Kanyang kautusan, at tumangging tumanggap ng huwad na sabat, ay mabibilang sa ilalim ng watawat ng Panginoong Diyos na Jehova, at tatanggap ng tatak ng Diyos na buhay. Yaong mga magsusuko ng katotohanang makalangit ang pinagmulan at tatanggap ng sabat ng Linggo ay tatanggap ng tanda ng hayop. Manuscript Releases, tomo 15, 15.

Ang pagsubok na kinikilala bilang pagsubok ng larawan ng hayop ay may dalawang bahagi. Ito ang pagsubok na humihiling na kilalanin ng mag-aaral ng hula ang pag-unlad ng larawan ng hayop, na siyang pagsasanib ng iglesya at ng estado sa Estados Unidos bago pa ang batas ng Linggo. Ito rin ang pagsubok na lumilikha alinman ng larawan ng hayop o ng larawan ni Cristo sa loob ng mga kinakatawanan ni Daniel o ng mga nagsitakas. Ang paghihiwalay ay nakabatay sa kung ang mga dalagang yaon ay “nakikita ang dakilang pangitaing ito,” gaya ng ginawa ni Daniel, o kung sila ay tumatakas mula sa pangitain. Ang susi sa pagkakita sa dakilang pangitain ay kinakatawanan ng salitang “muog.”

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang makapangyarihang anghel na nagbigay ng tagubilin kay Juan ay walang iba kundi si Jesucristo. Ang paglalagay Niya ng Kanyang kanang paa sa dagat, at ng Kanyang kaliwa sa tuyong lupain, ay nagpapakita ng bahaging Kanyang ginagampanan sa pangwakas na mga tagpo ng dakilang tunggalian kay Satanas. Ang posisyong ito ay nagpapahiwatig ng Kanyang kataas-taasang kapangyarihan at kapamahalaan sa buong lupa. Ang tunggalian ay tumitindi at nagiging higit na di-matinag sa bawat kapanahunan, at magpapatuloy na gayon hanggang sa pangwakas na mga tagpo, kung kailan aabot sa rurok ang bihasang pagkilos ng mga kapangyarihan ng kadiliman. Si Satanas, na nakipag-isa sa mga taong masama, ay dadayain ang buong sanlibutan at ang mga iglesya na hindi tumatanggap ng pag-ibig sa katotohanan. Ngunit ang makapangyarihang anghel ay nag-aatas ng pagbibigay-pansin. Siya'y sumisigaw na may malakas na tinig. Ipakikita Niya ang kapangyarihan at kapamahalaan ng Kanyang tinig sa mga nakipag-isa kay Satanas upang salungatin ang katotohanan.

Pagkatapos na magsalita ang pitong kulog na ito, dumating kay Juan ang utos, gaya rin ng kay Daniel, hinggil sa munting aklat: 'Tatakan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog.' Ang mga ito'y tumutukoy sa mga darating na pangyayari na ihahayag ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod. Si Daniel ay tatayo sa kaniyang bahagi sa wakas ng mga araw. Nakita ni Juan ang munting aklat na inalisan ng tatak. Kung magkagayon, ang mga propesiya ni Daniel ay nagkakaroon ng kanilang wastong kinalalagyan sa mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel na ibibigay sa sanlibutan. Ang pag-aalis ng tatak sa munting aklat ang mensaheng may kinalaman sa panahon.

Ang Aklat ni Daniel at ang Aklat ng Pahayag ay iisa. Ang isa ay hula, ang isa nama'y pahayag; ang isa'y aklat na tinatakan, ang isa nama'y aklat na binuksan. Narinig ni Juan ang mga hiwagang winika ng mga kulog, ngunit ipinag-utos sa kanya na huwag niyang isulat ang mga iyon.

“Ang natanging liwanag na ibinigay kay Juan na ipinahayag sa pitong kulog ay isang paglalarawan ng mga pangyayaring magaganap sa ilalim ng mga mensahe ng una at ikalawang anghel.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.*